

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 63079-09-24 מדינת ישראל נ' רפאל
מואדב(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'

לפני **כבוד השופט אלכס אחטר**

בעניין: **המאשימה** מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד חאג' עלי

נגד

הנאשם 3. אמיר ארמנד קדושים (עצור/אסיר בפיקוח)
ע"י ב"כ עוה"ד מורן שלזינגר

גזר דין – בעניינו של הנאשם 3

הנאשם 3 הורשע על פי הודאתו וזאת לאחר שחזר בו מכפירתו, בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום המתוקן במסגרת הסדר טיעון אשר גובש בין הצדדים שלא כלל הסכמה עונשית.

הנאשם 3 הורשע בביצוע עבירה של סיוע לניסיון להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית – עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים + סעיפים 25 ו-31 לחוק העונשין וזאת על בסיס כתב האישום המתוקן.

למען השלמת התמונה יובהר כבר עתה כי לצד נאשם זה הועמדו לדין שני נאשמים נוספים שאף הם חזרו בהם מכפירתם והודו בעבירות המיוחסות להם בכתב האישום המתוקן כל אחד בהתאם לחלקו.

הנאשם 1 - הורשע בביצוע עבירות של ייבוא סם מסוכן, עבירה לפי סעיף 13 ו-19א לפקודת הסמים המסוכנים וניסיון להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) לפקודת הסמים המסוכנים + סעיפים 29 ו-25 לחוק העונשין.

הנאשם 2 - הורשע בביצוע עבירות של סיוע לייבוא סם מסוכן – עבירה לפי סעיף 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים וסעיפים 25+29 לחוק העונשין וניסיון להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית – עבירה לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים בצירוף עבירות לפי סעיפים 29 ו-25 לחוק העונשין.

בקצרה אציין כי מדובר באירוע שמתוקפו הועמדו שלושת הנאשמים לדין וזאת לאחר שהם חברו יחד, כל אחד בהתאם לחלקו, למטרה משותפת שהינה יבוא סם מסוכן מהודו לישראל.

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 63079-09-24 מדינת ישראל נ' רפאל
מואדב(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'

ייבוא הסם והסיוע להשלמת העבירה מיוחסים כמובן לנאשמים 1 ו-2 כך גם מיוחסות להם עבירות נוספות ולנאשם 3 מיוחסת עבירה אחת בלבד של סיוע לניסיון החזקת סם שלא לצריכה עצמית שמתבטאת בכך כאשר עסקינן בסוג סם מסוג חשיש במשקל של 1854.74 גרם נטו של סם שנתפס בביתו של הנאשם 2.

כאמור בין הצדדים לא גובשה הסכמה עונשית כלשהי וביום 30/10/25 נשמעו בפני טיעוני הצדדים לעונש ביחס לנאשם 3.

המאשימה הדגישה בטיעוניה את חומרת העבירה בה הורשע הנאשם וזאת לאחר תיקון כתב האישום, את הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע עבירה זו, את הנזק הרחב שגורמת עבירת הסמים לחברה והמאבק במיגור תופעה זו אליה כמובן מחויב גם בית המשפט.

המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של נאשם 3 מתחם ענישה כך שינוע בין 5-12 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית בדמות מאסר וקנס ובתוך המתחם, לאור מכלול הנתונים והנסיבות, כגון, תיקון כתב האישום, ההודאה, החיסכון בזמן השיפוטי היקר, והעדר הרשעות קודמות ביקשה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם.

מנגד, ב"כ הנאשם אשר כמובן לא הקלה ראש עם עצם חומרת העבירה בה הורשע הנאשם, מיקדה את טיעוניה ביחס לסוג העבירה בה הורשע הנאשם ולחלקו בכתב האישום המתוקן.

לעמדתה מתחם העונש ההולם ביחס לעבירה בה הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן, ראוי שינוע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשים קצר בלבד.

מאחר ומדובר בנאשם ללא הרשעות קודמות, אשר הודה וחסך זמן שיפוטי יקר ביקשה ב"כ הנאשם למקם את עונשו ברף התחתון של המתחם, קרי, להסתפק בהטלת ענישה הצופה פני עתיד בלבד.

הנאשם אף הוא ביקש לומר את דבריו, התנצל הודה בטעותו ובהתנהגותו וביקש התחשבות בעונש.

דיון והכרעה:

תיקון 113 לחוק העונשין, עיגן את הבניית שיקול הדעת השיפוטי והעניק מעמד בכורה לעיקרון ההלימה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשי העבירה, בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לתיקון לחוק, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירות שביצע הנאשם. לשם כך יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע מביצוע

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 63079-09-24 מדינת ישראל נ' רפאל
מואדב(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'

העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40ט' לחוק העונשין.

לכשיקבע מתחם הענישה, יקבע בית המשפט את העונש המתאים, בתוך המתחם, אשר יוטל על הנאשם וזאת בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא' לחוק.

בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי סעיפים 40ד' ו-40ה' לחוק.

אין חולק כי חלקו של נאשם זה (3) שונה באופן משמעותי ומהותי מחלקם של יתר המעורבים, (נאשמים 1 ו-2) **נאשם זה על פי כתב האישום המתוקן הורשע בסיוע לניסיון להחזקת סם מסוכן מסוג חשיש במשקל כולל של 1854.74 גרם נטו וזאת בהתאם לעבודות כתב האישום המתוקן.**

זה מכבר נקבע לא אחת כי, עבירות הסמים פוגעות בשלומן ובריאותן של הציבור והחזקה שלא לצריכה עצמית תורמת להפצת הסם. בנוסף לשימוש בסם עצמו, ההתמכרות לסמים והצורך במימון יוצרת מעגלים רחבים של פשיעה בתחום הרכוש ובתחומים נוספים. בתי המשפט עמדו על הצורך בענישה משמעותית בעבירות אלו, המביאה בחשבון בין היתר את כמות הסם ואת חלקו של הנאשם בביצוע העבירות (רע"פ 7906/19 אדרי נ' מדינת ישראל).

בע"פ 4387/20 מדינת ישראל נ' דרור (8.2.2021) נכתב: **"בית משפט זה עמד לא אחת על חומרתן של עבירות הסמים והדגיש כי יש צורך בהטלת ענישה ממשית אשר תרתיע עבריינים פוטנציאליים מביצוען."**

עוד הודגש בפסיקה כי אף שרשויות האכיפה מציגות מדיניות אכיפה מקלה יותר לגבי שימוש בקנביס – השימוש בקנביס אסור ויש להמשיך להילחם בתופעת ההפצה של סם זה: **"לטעמי זה אינו סם קל אלא סם פחות חמור. ממילא, אין זו המסגרת לבחון את מדיניות רשויות האכיפה. מתוך הנחה שהיא ראויה, הרי שהיא נועדה בעיקר למשתמשים בסם זה לשימוש עצמי, ולא בתדירות גבוהה... מדיניות החדשה זו לא נועדה לעודד הספקה או ייצור של סם, ואין בה לגרוע מהתכלית החברתית של מלחמה נגד התופעות אלו. עולה כי מדיניות הענישה למשתמש העצמי בסם מסוג קנבוס פעם ראשונה לחוד, ומדיניות הענישה למפיץ, לסוחר ולמגדל, ולמסייע להם – לחוד"** (ע"פ 5807/17 דרחי נ' מדינת ישראל).

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 63079-09-24 מדינת ישראל נ' רפאל
מואדב(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'

ראו בהקשר זה דברי בית המשפט העליון בע"פ 211/09 אזולאי נ' מדינת ישראל (22.6.10): "על חומרתה המופלגת של עבירת החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית אין צורך להכביר מילים, ולא כל שכן כך הוא כאשר מדובר בכמות כה גדולה של סמים מסוג זה. הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם לכל, לשרת את מטרת הגמול לעבריין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרת הגמול והרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים".

וכן בע"פ 8048/19 פיצ'חזדה נ' מדינת ישראל (04.06.20) נאמר על ידי בית המשפט העליון: "בית משפט זה הדגיש לא אחת את חומרתן של עבירות הסמים, וקבע כי יש צורך בהטלת ענישה מחמירה ומרתיעה על מבצעה, אשר תתמוך במאבק למיגורן (ראו למשל ע"פ 8283/17 עבאסי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 12 (10.6.2018)). בפרט, נקבע כי: "אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטוטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתיהן עונש זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כיום על 202,000 ש"ח [...] יידעו המעורבים בסמים שלא לצריכה עצמית, כי יד המשפט תכבד עליהם" (ע"פ 1345/08 איסטרוב נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה כ"ג (18.5.2009))."

פסיקת בית המשפט הדגישה את נזקי הסחר בסמים והעבירות הנלוות לסחר בסמים ולעניין זה יפים דברי כבי' השופט עמית (כתוארו דאז) בע"פ 3172/13 סואעד נ' מדינת ישראל (6.1.14): "על פגיעתן הרבה של עבירות הסמים ועל תפקידו של בית המשפט במאבק בנגע הסמים לצד גורמים וגופים נוספים, עמד בית משפט זה פעמים רבות... אין ספור מילים נאמרו בדבר הצורך להכות בכל אחת ואחת מחוליות הפצת הסם... המאבק בנגע הסמים הוא סיזיפי ואל לנו להשלות את עצמנו כי ענישה מכבידה תביא לחיסול הנגע. כל עוד יהיה ביקוש לסמים יהיה גם היצע, כך גם בישראל וכך במדינות הים. אך המאבק אינו חסר תוחלת. גם אם לא ניתן לחסל את נגע הסמים לחלוטין, ניתן גם להקטין את היקפו ולצמצם את נזקיו".

בית המשפט העליון קבע זה מכבר כי יש צורך להיאבק בכל שלבי מערך הפצת הסמים, לעניין זה ראו ע"פ 966/94 אמזלג נ' מדינת ישראל, שם נקבע בין היתר כדלהלן: "נגע הסמים אוכל באוכלוסייה

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 63079-09-24 מדינת ישראל נ' רפאל
מואדב(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'

שלנו בכל פה, והחברה הכריזה עליו מלחמת חורמה ומצפה שהעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים ישתלבו במאבק הכולל להדברת הנגע. עונש הולם למחזיקי סמים שלא לשימוש עצמי קרי: למשולבים במערך ההפצה - מכוון לקבוע בהכרת הכל את החומרה היתירה שאנו מייחסים להפצת הסמים, ולהרתיע עבריינים בכוח מלשלוח ידם בפעילות ההפצה. שתי תכליות מרכזיות אלו ניתן להשיג רק על ידי הטלת עונשים חמורים..."

על חומרתן של עבירות הסמים ככלל, ואלה שלא נועדו לצריכה עצמית בפרט, הביע בית המשפט העליון דעתו ועמדתו באין ספור הזדמנויות לגבי הצורך להילחם בנגע הסמים באמצעות ענישה מרתיעה. יפים לעניין זה דברי בית המשפט בע"פ 307/17 זוננישילי נ' מדינת ישראל (27.2.2017) בקבעו: "אין צורך להכביר מלים על החומרה שמייחסות רשויות האכיפה ובכללן בתי המשפט לעבירות סמים, ועל הצורך במלחמה בלתי מתפשרת למיגורו של נגע זה, אשר מכלה כל חלקה טובה בחייו של המשתמש בסמים ופוגע בסביבתו הקרובה וגם בחברה כולה. גם בימים שבהם מותרת הרצועה במידת מה לגבי משתמשים בסמים קלים וראו החלטת הממשלה 2474 מיום 5.3.17 "אישור מדיניות אכיפה כלפי שימוש בקנאביס והקמת ועדה בין-משרדית ליישום מדיניות", נושא שאפשר להרהר בו מאוד, אין לסוחרים הסמים ובודאי למיבאיהם מחו"ל כדי להחטיא את הרבים, כל "הנחות": "אכן, נגע הסמים הפוגע קשות בחברתנו מחייב מלחמת חורמה והעונשים שיגזרו על ידי בתי המשפט בשל עבירות סמים צריכים להשתלב במאבק הכולל להדברת הנגע. על כן, יש ליתן משקל ממשי לשיקול ההרתעת אל מול השיקולים האישיים, אשר משקלם יהיה נמוך יותר במקרים כגון אלה".

בענייננו, אין חולק כי חלקו של הנאשם 3 שונה מזה של שני הנאשמים האחרים, לכן יש לקחת בחשבון את מהות העבירה בה הורשע, נסיבות ביצוע וחלקו במלאכת הסיוע.

הדרך לקביעת עונשו של המסייע נקבעה בפסקה כ"א לפסק דינו של כב' השופט רובינשטיין (כתוארו אז) ב-ע"פ 4592/15 פדידה ואח' נ' מדינת ישראל: "ככלל, הדרך לקביעת גזר דינם של מבצע עבירה ומסייע לביצועה, היא - ראשית - קביעת מתחם לעונשו של המבצע העיקרי ומתוך כך גזירת עונשו נוכח נסיבות המקרה ונסיבותיו האישיות; ושנית, גזירת דינו של המסייע לביצוע העבירה בהתאמה למתחם שנקבע בעבור מבצע העבירה העיקרי. בגזירת עונשו של המסייע יבחן בית המשפט האם קיימת בנסיבות המקרה הצדקה לסטייה מן הכלל הקבוע בסעיף 32 לחוק העונשין אשר לפיו: המסייע לעבור עבירה, עונשו - מחצית העונש שנקבע בחיקוק בשל ביצועה העיקרי. במקרה של סטייה כזאת, העונש שיושת עליו יהא גבוה ממחצית עונשו של המבצע העיקרי".

אכן בסעיף 32 לחוק העונשין נקבע כי עונשו של המסייע יהיה מחצית מעונשו של המבצע העיקרי, אולם אין מדובר בנוסחה מתמטית וניתן לסטות מהכלל אם לקולה, אם לחומרה, הכל תלוי מידת

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 63079-09-24 מדינת ישראל נ' רפאל
מואדב(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'

התרומה של המסייע לביצוע העבירה: "...הוראת סעיף 32 לחוק העונשין, המתווה את היחס הראוי בין מבצע עבירה למסייע - יחס של מחצית העונש. אכן, זו נקודת המוצא לבחינת גזר דינו של מסייע לביצוע עבירה. עם זאת, אין מדובר בגזירה אוטומטית של מחצית מן העונש שנגזר על המבצע העיקרי, וניתן לסטות מהנחיה זו בנסיבות מסוימות בהן תרומת המסייע לביצועה של העבירה בעלת משקל משמעותי...".

ברע"פ 5214/08 טל בן אהרון נ' מדינת ישראל, התייחס כב' השופט גיבוראן לעניין עבירת הסיוע לסחר בסם כדלהלן: "לעניין הסיוע לסחר בסמים קבע בית משפט זה ברע"פ 11609/04 מותנה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 22.12.04) כי: "דבר אחרון: נזכיר ונזכור כי המבקש הורשע בסיוע להספקת סם וסיוע להחזקת סם. גם אם היה לא יותר מאשר זנב לאריות, הרי שבסיוע אותו הגיש לסוחרי הסמים שימש המבקש - בודעין - חוליה חיונית בשרשרת הפצת הסם. מספקי הסמים, מפיציהם וכל המסייעים להם אנשים מסוכנים הם לסביבה ולקהילה, וכבר בע"פ 284/79 מדינת ישראל נ' רוימי ואח', פ"ד לד(3) 527, 529, ציין בית-המשפט כי "אלמלא המפיצים את הסם לקהל הצרכנים לא היו סיטונאי הסם יכולים לעסוק במלאכתם הבזויה". כך הוחמרה הענישה לא רק של מפיצי הסם, אלא גם של הסייענים והבלדרים המאפשרים את ביצוע העבירות".

בענייננו, הנאשם 3 הורשע בעבירה של סיוע לניסיון להחזקת סם שלא לצריכה עצמית וזאת כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, חלקו היה שולי ופאסיבי ביחס לחלקם של המעורבים האחרים.

מדיניות הענישה הנוהגת:

הנאשם 3 הורשע בביצוע עבירה של סיוע לניסיון להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בנסיבות אלה החוק קובע כי העונש המרבי על עבירת הסיוע הוא מחצית העונש שנקבע לעבירה העיקרית, וכי חומרת הסיוע נבחנת בזיקה לעבירה העיקרית.

המאשימה ביקשה לקבוע בענייניו של הנאשם 3 מתחם ענישה כך שינוע בין 5-12 חודשי מאסר ולמקם את עונשו ברף התחתון של המתחם.

ב"כ הנאשם ביקשה לקבוע מתחם ענישה כך שינוע בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר לתקופה קצרה כאשר לעמדתה יש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם ולהסתפק בהטלת ענישה הצופה פני עתיד בלבד.

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 63079-09-24 מדינת ישראל נ' רפאל
מואדב(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'

בפסיקה הוטלו עונשים בגין עבירות דומות לעניינו של הנאשם 3, כדלהלן:

ת"פ (מרכז) 30876-03-17 מדינת ישראל נ' אביב חנוכה - נאשמים 3 ו-4 הורשעו בהתאם להודאתם בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירת סיוע להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג – 1973 (להלן: "פקודת הסמים") יחד עם סעיפים 31 ו-32 בחוק העונשין, תשל"ז – 1977 (להלן: "החוק"). ביהמ"ש קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות – 12 חודשי מאסר בפועל. העונש שהוטל על כל אחד מהנאשמים – 6 חודשי עבודות שירות.

רע"פ 5214/08 בן אהרון נ' מדינת ישראל - כנגד המבקש הוגש לבית משפט השלום בפתח תקווה כתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית, לפי ס' 7(א) ו-7(ג) רישא ו 31 לפקודת הסמים המסוכנים ועבירה של הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו. בבית משפט השלום הוטלו על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. הוגש ערעור. בית המשפט המחוזי קיבל את הערעור והטיל על הנאשם 8 חודשי מאסר לריצוי בפועל (הוגשה בקשת רשות ערעור שנדחתה).

ת"פ (שלום ב"ש) 29859-05-16 מדינת ישראל נ' יצחק מרהלי - הנאשם סייע לאחר להחזיק בסם חשיש במשקל 1,000 גרם שלא לצריכה עצמית. וכן הורשע גם בכך שהחזיק 2 גרם קנאביס לצריכה עצמית. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לאחר הליך של דיון מקדמי ועתרו במשותף להשית על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות בכפוף להליך טיפולי במסגרת שירות המבחן. עוד הסכימו על קנס בסך 10,000 ₪ שישולם בתשלומים ופסילה בפועל של 30 ימים ופסילה מותנית. ביהמ"ש קיבל את ההסדר.

ת"פ (שלום חדרה) 13373-10-23 מדינת ישראל נ' מיכאל דזאנשוילי - הנאשם 2 הורשע בביצוע 3 עבירות של סיוע לסחר. הנאשם סייע לנאשם 1 לסחור בסם מסוג קטמין ב 3 הזדמנויות. נקבע מתחם ענישה ביחס לביצוע עבירת סיוע לסחר בין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות לבין 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס. נגזר על הנאשם צו מבחן למשך 12 חודשים וכן של"צ בהיקף 200 שעות.

ת"פ (שלום ב"ש) 52963-12-20 מדינת ישראל נ' ילנה גרוזדב - הנאשם הורשעה בעבירה של סיוע להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית לפי ס' 7(א) ו-7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים, ביחד עם ס' 31 לחוק העונשין וכן עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. על פי עובדות כתב האישום הנאשמת סייעה לבנה להחזיק בביתה על ידו, סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 291.1199 גרם אשר מחולק ל 4 יחידות. כמו כן, כאשר הגיעו השוטרים לבצע חיפוש בחדרו וניסו לעצור אותו, היא הפריעה לשוטרים. ביהמ"ש קבע כי לאור תיקון כתב האישום, חלוף הזמן ונסיבות חייה של הנאשמת מצאתי

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 63079-09-24 מדינת ישראל נ' רפאל
מואדב(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'

כי רכיבי העונש ההולמים במקרה זה והנדרשים בנסיבותיה האישיות הינם כפי ששירות המבחן סבור שנכון היה להטיל עליה לרבות העמדתה בצו מבחן והטלת צו שלי"צ".
בית המשפט גזר עליה צו מבחן לתקופה של 6 חודשים, 150 שעות לתועלת הציבור, וכן מאסר על תנאי.

ת"פ (י"ם) 35412-03-20 מדינת ישראל נ' אריאל אסולין - הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בשלושה כתבי אישום, ללא הסכמה בנוגע לעונש. אשר לאישום הראשון שנוגע לעבירת סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית, הנאשם סייע לאחר להחזיק 1,500 גרם חשיש בחניון תת קרקעי של בביתו, מוסלק לארון ומחולק ל 20 שקיות, וכן החזיק כסף מזומן במזוודה. לתיק זה צורפו עוד 2 תיקי תעבורה. לנאשם עבירות קודמות. נקבע מתחם ענישה הנע בין מאסר מותנה ושל"צ לבין 8 חודשי מאסר בפועל. כמו כן, נקבע גם מתחם ביחס לתיקי התעבורה שנע בין מאסר מותנה ל 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות. הנאשם בעל עבר פלילי, שהה במעצר בפיקוח אלקטרוני תקופה ארוכה, עבר הליך טיפולי. ביהמ"ש גזר עליו 400 שעות שלי"צ וענישה נלווית.

ת"פ (שלום רחובות) 53833-03-23 מדינת ישראל נ' אמור חרזי - הנאשמת הורשעה על פי הודאתה בכתב אישום מתוקן המייחס לה עבירה של סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית. הנאשמת קיבלה מאחרים סמים מסוכנים והחזיקה בהם עד לתפיסתם. בהתחשב בכך שהנאשמת הורשעה בעבירת סיוע, ביהמ"ש קבע מתחם שנע בין 6 ל 24 חודשי מאסר. ביהמ"ש גזר על הנאשמת מאסר בפועל למשך 6 חודשים עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות וכן ענישה נלווית.

ת"פ (18-06-47640 מדינת ישראל נ' אבו סבית ואח' - הנאשם 1 הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית ואילו הנאשם 2 הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של סיוע להחזקת סם שלא לצריכה עצמית. כפי שנטען בכתב האישום המתוקן, ביום 15.06.2018 בסמוך לשעה 15:00, בשטח חקלאי הסמוך לקיבוץ רוחמה, החזיק הנאשם 1 בתא המטען של רכב מסוג סקודה, בחומר צמחי של סם מסוכן מסוג קנבוס במשקל של 6 ק"ג שלא לצריכתו העצמית ואילו הנאשם 2 סייע לנאשם 1 בכך ששהה יחד עמו ברכב. אשר למתחם הענישה נקבע כי בגין מכלול מעשיו של הנאשם 1 ינוע מתחם העונש ההולם בין 10 חודשי מאסר לבין 24 חודשי מאסר בפועל; ואילו, בגין מכלול מעשיו של הנאשם 2 ינוע מתחם העונש ההולם בין 4 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם 1 נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל ואילו על הנאשם 2 נגזרו 4 חודשי מאסר בפועל שירוצו בדרך של עבודות שירות וכן ענישה נלווית.

לאור האמור לעיל ולאחר שלקחתי בחשבון את העבירה בה הורשע הנאשם בכתב האישום המתוקן, את חלקו באירוע, נסיבות מעצרו, ומהות הסיוע לניסיון להחזקת הסם, אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי ועד 12 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 63079-09-24 מדינת ישראל נ' רפאל
מואדב(עצור/אסיר בפיקוח) ואח'

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה:

לקחתי בחשבון את העובדה שכתב האישום ביחס לנאשם 3 תוקן לקולא, את הודאתו ולקיחת האחריות מצידו, חסכון הזמן השיפוטי היקר, חלקו המועט באירוע ותרומתו הדלה יחסית לקידום ביצוע העבירה. לא נעלמה מעיני העובדה כי הנאשם נטול הרשעות קודמות וכי בתחילת ההליך היה עצור עד אשר נעצר עד תום ההליכים בפיקוח אזוק אלקטרוני ובהמשך ההליך שונו תנאי מעצרו. לצד זאת לקחתי גם בחשבון את העובדה שהנאשם חבר לשניים אחרים והיה לו חלק (מועט ולא מהותי) באירוע מושא הליך זה.

אשר על כן ולאור כל האמור לעיל אני מוצא לנכון למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם ובהתאם לכך אני מטיל עליו את העונשים הבאים:

- א. מאסר על תנאי של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בפרק זמן זה על העבירה בה הורשע בהליך זה ו/או על כל עבירת סמים מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים.
- ב. הנאשם יחתום על התחייבות כספים בסך של 12,000 ₪ לפיה יתחייב להימנע מלעבור במשך 3 שנים החל מהיום, על העבירה בה הורשע בהליך זה ו/או על כל עבירת סמים מסוג פשע לפי פקודת הסמים המסוכנים.
- ג. קנס בסך של 10,000 ₪ אשר יקוזז מהפיקדון שהופקד בתיק מ"ת 11124-07-24 בימ"ש מחוזי חיפה והיתרה, בהעדר החלטה אחרת לסתור תוחר למפקיד.

נוכח סיום ההליך מורה על ביטול עיכוב יציאת מן הארץ אשר הוטל על הנאשם וכן החזרת דרכונו.
זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ז' כסלו תשפ"ו, 27 נובמבר 2025, בהעדר הצדדים.

אלכס אחטר, שופט